

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1961.

20 JUNI 1961.

WETSVOORSTEL

betreffende de herwaardering der renten
van door arbeidsongevallen getroffen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Daar de wet betreffende de vergoeding der schade voort-
spruitende uit de arbeidsongevallen reeds in toepassing is
sedert 1 juli 1905, spreekt het vanzelf dat een groot deel
der toegekende lijfrenten niet meer aangepast is aan de
huidige levensduurte. Reeds na de eerste wereldoorlog
heeft de wetgever bijzondere toelagen verleend aan som-
mige categorieën van door arbeidsongevallen getroffen.
Luidens de thans van kracht zijnde modaliteiten worden
die toelagen berekend voor de invalide werknemers bijv.
in verhouding met het percent bestendige werkongeschied-
heid na aftrek wel te verstaan van de oorspronkelijke
toegekende rente.

Bedoelde toelagen worden uitgekeerd door de Steun- en
Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen
getroffen en de nodige geldmiddelen komen voort van de
opbrengst van een aanvullende premie of bijdrage voor
vergoeding van arbeidsongevallen, gëind door de gemak-
tigde verzekeraars of door het Waarborgfonds en gestort
in het Bijzonder Fonds opgericht bij de wet van 28 decem-
ber 1926 houdende de begroting van 's Landsmiddelen voor
het dienstjaar 1927.

Alhoewel dit systeem toegelaten heeft de destijds toege-
kende renten in zekere mate aan te passen aan de levens-
duurte, en op ons aandringen de toelagen door het konink-
lijk besluit van 8 februari 1961 verhoogd werden, dient er
op gewezen dat dit principieel gebeurde volgens een en
dezelfde loonbasis zonder dat er nochtans rekening werd
gehouden met de op 't ogenblik van het overkomen van
de arbeidsongevallen door de getroffen verdiende diffe-
rentiële lonen naargelang hun beroepskwalificatie.

Dit voorstel heeft voornamelijk tot doel aan dit euvel
te verhelpen en laat toe de jaarlonen, die als basis dienden
voor het berekenen der lijfrenten, te herwaardenen bij mid-
del van coëfficiënten bepaald bij koninklijk besluit. De alzo
bekomen lijfrenten worden berekend in functie van de
geherwaardeerde jaarlonen — met als maximum 120.000
frank — voor al de arbeidsongevallen met minstens 30 %

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1961.

20 JUIN 1961.

PROPOSITION DE LOI

relative à la revalorisation des rentes
des victimes des accidents du travail.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi relative à la réparation des dommages résultant
des accidents du travail étant appliquée depuis le 1er juillet
1905, il est évident qu'une grande partie des rentes viagères
octroyées ne sont plus adaptées au coût actuel de la vie.
Déjà au lendemain de la première guerre mondiale, le
législateur avait accordé des allocations spéciales à cer-
taines catégories de victimes d'accidents du travail. En
vertu des modalités actuellement en vigueur, ces allocations
sont calculées, notamment pour les travailleurs invalides,
en proportion du pourcentage d'incapacité permanente,
après déduction toutefois de la rente initialement accordée.

Ces allocations sont payées par la Caisse de prévoyance
et de secours en faveur des victimes des accidents du tra-
vail, et les ressources nécessaires proviennent des recettes
d'une prime ou cotisation complémentaire pour la réparation
des dommages résultant des accidents du travail, perçue
par les assureurs agréés ou par le Fonds de garantie et
versée au Fonds spécial, créé par la loi du 28 décembre
1926 contenant le budget des voies et moyens pour l'exer-
cice 1927.

Bien que ce système ait permis, dans une certaine mesure,
l'adaptation au coût de la vie des rentes accordées à
l'époque et que sur notre insistance les allocations aient
été majorées par l'arrêté royal du 8 février 1961 il y
a lieu de signaler que cette adaptation s'opérait en prin-
cipe sur un seul et même salaire de base, sans tenir compte
des salaires différents, que les intéressés touchaient selon
leur qualification professionnelle au moment de l'accident.

La présente proposition tend avant tout à remédier à cet
inconvenient en permettant la revalorisation des salaires
annuels servant de base au calcul des rentes viagères au
moyen de coefficients à fixer par arrêté royal. Les rentes
viagères ainsi obtenues sont déterminées en fonction des
salaires annuels revalorisés, — avec un plafond de 120.000
francs — pour tous les accidents du travail ayant entraîné

bestendige arbeidsongeschiktheid en naar rata van het percentage arbeidsongeschiktheid vermeld in de akkoorden tussen partijen of eindvonnissen.

Dezelfde maatregelen dienen toegepast op de lijfrenten voor ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen, alsmede op de lijfrenten voor arbeidsongevallen overkomen aan dienstboden.

De uitvoerende macht kan eveneens beslissen dat de bij dit voorstel bepaalde regelen toepasselijk zijn op lijfrenten toegekend aan invaliden met minder dan 30 % bestendige arbeidsongeschiktheid. Uitbreiding kan eveneens voorzien worden tot andere categorieën van door arbeidsongevallen getroffen.

De uitgaven vallen ten laste van de werkgevers waarvan het personeel onderworpen is aan de wetgeving betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen. De gelden die deze uitgaven vertegenwoordigen, worden geïnd onder vorm van een aanvullende premie of bijdrage door de gemachtigde verzekeraars of het Waarborgfonds, en worden, evenals de geldmiddelen waarover het Bijzonder Fonds, waarvan hoger sprake, beschikt, de dag van het in werking treden van dit voorstel overgemaakt aan de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen, organisme belast met de uitvoering van de hierna volgende bepalingen.

* * *

Ons voorstel vult aldus in onze sociale wetgeving een leemte aan, die zeer werd gevoeld, vooral sedert de wet van 1951. Deze bracht een belangrijke verbetering, maar sloeg enkel op de toekomst; nu worden de vroegere gevallen eveneens geregeld.

une incapacité permanente de 30 % au moins et au prorata du pourcentage d'incapacité prévu par les accords entre parties ou par des jugements définitifs.

Il y a lieu d'appliquer les mêmes mesures aux entreprises pour des accidents survenus sur le chemin du travail ainsi qu'aux rentes viagères pour des accidents survenus aux gens de maison.

Le pouvoir exécutif peut également décider que les règles prévues par la présente proposition s'appliqueront aux rentes viagères accordées aux invalides dont l'incapacité permanente est inférieure à 30 %. Elles peuvent également être étendues à d'autres catégories de victimes d'accidents du travail.

Les dépenses sont à la charge des employeurs dont le personnel est assujéti à la législation relative à la réparation des dommages résultant d'accidents du travail. Les fonds nécessaires à ces dépenses seront perçus sous forme de prime ou cotisation complémentaire par les assureurs agréés ou par le Fonds de garantie et transmis, ainsi que les ressources dont le Fonds spécial précité dispose, le jour de l'entrée en vigueur de la présente proposition à la Caisse de prévoyance et de secours en faveur des victimes d'accidents du travail, organisme chargé de l'exécution des dispositions ci-après.

* * *

Notre proposition comble donc une lacune de notre législation sociale, qui s'est révélée surtout depuis la loi de 1951. Celle-ci avait apporté une amélioration importante, mais elle ne visait que l'avenir; cette proposition règle également les cas antérieurs.

G. VAN DEN DAELE.

PROPOSITION DE LOI

Eerste artikel.

De jaarlonen vermeld in de overeenkomsten tussen partijen of eindvonnissen inzake de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen overkomen van 1 juli 1905 af en voor zover het getroffen betreft voor dewelke de lijfrente berekend werd op minstens 30 % bestendige arbeidsongeschiktheid, worden geherwaardeerd.

De Minister van Sociale Voorzorg bepaalt de coëfficiënten waarmede bedoelde jaarlonen dienen vermenigvuldigd. Ze mogen nochtans de 120.000 frank niet overschrijden.

Art. 2.

De lijfrente wordt berekend in functie van het geherwaardeerd jaarloon en het percent bestendige arbeidsongeschiktheid zoals bepaald in artikel 1, eerste lid, van deze wet en naar rato van 100 %.

Art. 3.

De in artikel 2 bepaalde lijfrente wordt verminderd met de wettelijke rente, toegekend overeenkomstig de bepalingen voorzien bij artikel 1 van deze wet, alvorens gelijk welke uitbetaling in kapitaal.

WETSVOORSTEL

Article premier.

Les salaires annuels figurent dans les accords entre parties ou dans les jugements définitifs en matière de réparation des dommages résultant d'accidents du travail survenus à partir du 1er juillet 1905 et pour autant qu'il s'agit de victimes pour lesquelles la rente viagère a été calculée sur un taux de 30 % au moins d'incapacité permanente, sont revalorisés.

Le ministre de la Prévoyance Sociale détermine les coefficients de multiplication dont doivent être affectés les salaires en question. Toutefois, ceux-ci ne peuvent dépasser 120.000 francs.

Art. 2.

La rente viagère est calculée en fonction du salaire annuel revalorisé et du pourcentage d'incapacité permanente, comme il est prévu à l'article 1er, § 1, de cette loi et au prorata de 100 %.

Art. 3.

La rente viagère prévue à l'article 2 est diminuée de la rente légale, accordée conformément aux dispositions de l'article 1er de cette loi, avant tout paiement quelconque en capital.

Art. 4.

De bepalingen voorzien bij de artikelen 1, 2 en 3 van deze wet zijn van toepassing op de ongevallen die zich op de weg naar of van het werk hebben voorgedaan van 1 januari 1942 af, alsmede op de arbeidsongevallen overkomen aan dienstboden van 1 januari 1946 af.

Art. 5.

Ingeval een getroffene verschillende ongevallen met bestendige ongeschiktheid heeft opgelopen, moeten de verschillende invaliditeitsgraden samengeteld worden om het eindpercentage van de ongeschiktheid, waarop de lijfrente zoals bepaald bij artikel 2 van deze wet dient berekend, vast te stellen.

In principe, mag de invaliditeitsgraad van een getroffene de 100 % niet overschrijden.

Art. 6.

De bepalingen voorzien bij de artikelen 1 en 2 van deze wet zijn toepasselijk op de arbeidsongevallen die zich in België vóór de datum van inwerkingtreding van de wetgeving inzake de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen voordelen voor zover de getroffenen kunnen bewijzen dat het een werkelijk arbeidsongeval betreft. Die bepalingen zijn eveneens toepasselijk op de getroffenen door een arbeidsongeval of door een ongeval op de weg naar of van het werk, dat zich heeft voorgedaan vóór de wetgeving op het herstel der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen op hen van toepassing werd verklaard.

Art. 7.

In principe, hebben de getroffenen wier arbeidsongeval naar de bij de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek vastgestelde regels ten volle werden vergoed, op geen lijfrente recht zoals bepaald in deze wet.

Art. 8.

De Koning bepaalt :

- 1) Onder welke voorwaarden de in deze wet voorziene bepalingen van toepassing zijn op de getroffenen wier bestendige ongeschiktheid minder dan 30 % bedraagt;
- 2) Op welke wijze de lijfrenten uitbetaald worden.

De Koning kan, volgens de modaliteiten die hij bepaalt, de voordelen voorzien bij deze wet uitbreiden tot andere categorieën van door arbeidsongevallen getroffenen.

Art. 9.

De bepalingen van het koninklijk besluit van 11 oktober 1951 tot regeling van de betalingsmodaliteiten der bijdragen voor maatschappelijke zekerheid, verschuldigd door de door arbeidsongevallen getroffenen, begunstigd bij de wetgeving betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit deze ongevallen, zijn van toepassing op de bij deze wet bedoelde lijfrenten.

Art. 10.

De bij deze wet bepaalde lijfrente wordt uitbetaald door de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeids-

Art. 4.

Les dispositions des articles 1, 2 et 3 de cette loi s'appliquent aux accidents survenus sur le chemin du travail, à partir du 1er janvier 1942, ainsi qu'aux accidents du travail survenus aux gens de maison à partir du 1er janvier 1946.

Art. 5.

Si, dans le chef de la victime, il y a cumul d'accidents ayant entraîné une incapacité permanente, les divers taux d'invalidité doivent être additionnés pour déterminer le taux définitif de l'incapacité, sur lequel doit être calculée la rente viagère, prévue à l'article 2 de cette loi.

En principe, le degré d'invalidité d'une victime ne peut dépasser 100 %.

Art. 6.

Les dispositions des articles 1 et 2 de cette loi s'appliquent aux accidents du travail survenus en Belgique avant la date d'entrée en vigueur de la législation relative à la réparation des dommages résultant d'accidents du travail, dans la mesure où les victimes peuvent justifier qu'il s'agit réellement d'un accident du travail. Ces dispositions s'appliquent également aux victimes d'un accident du travail ou d'un accident sur le chemin du travail survenu avant que la législation sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, ne leur fût déclarée applicable.

Art. 7.

En principe, les victimes dont l'accident du travail a été indemnisé intégralement sur la base des articles 1382 et suivants du Code Civil, n'ont pas droit à la rente viagère prévue par la présente loi.

Art. 8.

Le Roi détermine :

- 1) les modalités d'application des dispositions de la présente loi aux victimes dont l'incapacité permanente est inférieure à 30 %;
- 2) le mode de paiement des rentes viagères.

Le Roi peut, selon les modalités qu'il déterminera, étendre le bénéfice de la présente loi à d'autres catégories de victimes d'accidents du travail.

Art. 9.

Les dispositions de l'arrêté royal du 11 octobre 1951, relative au règlement des modalités de paiement des cotisations pour la Sécurité Sociale, dues par les victimes d'accidents du travail, bénéficiant de la législation en matière de réparation des dommages résultant de ces accidents, sont applicables aux rentes viagères visées par la présente loi.

Art. 10.

La rente viagère prévue par la présente loi est payée en faveur des victimes d'accidents du travail par la Caisse

ongevallen getroffen. Zij gaat in op de eerste dag van de maand die volgt op die tijdens welke de belanghebbende het aanvraagt.

De getroffen met een bestendige arbeidsongeschiktheid van minstens 30 % die van voornoemde kas reeds een toelage genieten vóór het in werking treden van deze wet zullen ambtshalve de voordelen ervan blijven genieten.

De lijfrente is maandelijks en per twaalfde betaalbaar.

Art. 11.

De Koning bepaalt :

1) De personen aan wie, ingeval van overlijden van een gerechtigde op een uitkering, bepaald bij deze wet, de vervallen en niet betaalde achterstallen van deze uitkering worden uitbetaald, de orde waarin deze personen er het genot van zullen hebben, alsook de formaliteiten om vermelde achterstallen te verkrijgen evenals de termijnen binnen welke de aanvraag moet worden ingediend;

2) Het gedeelte van de lijfrente dat de commissie van openbare onderstand en het speciaal Onderstandsfonds kunnen eisen als bijdrage in de verplegingskosten;

3) De gevallen waarin de uitkeringen van deze wet geschorst zijn voor de gerechtigden die in gevangenissen opgesloten of in gestichten tot bescherming der maatschappij of in bedelaarskoloniën opgenomen zijn, alsmede de duur van de schorsing.

Art. 12.

De bij de wet beoogde lijfrente is niet vatbaar voor overdracht of inbeslagneming, tenzij wegens wettelijk verschuldigde onderhoudskosten.

Art. 13.

De lasten die voortvloeien uit de toepassing van deze wet worden gedragen door de opbrengst van een aanvullende premie of bijdrage voor vergoeding van arbeidsongevallen, geïnd door de wettelijke verzekeraars of door het Waarborgfonds, ingesteld bij artikel 18 van de wet betreffende de vergoeding door schade voortspruitende uit arbeidsongevallen; door de opbrengst van een speciale taxte, te betalen door de ondernemingshoofden die ervan ontslagen zijn bij te dragen tot bedoeld Waarborgfonds en berekend op het brutobedrag der aan het gehele personeel uitbetaalde lonen; alsmede door schenkingen en legaten.

De Koning bepaalt het bedrag van deze aanvullende premie, bijdrage of speciale taxte, alsmede de wijze van toepassing en inning. Dit bedrag wordt gestort aan de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen.

Art. 14.

De geldmiddelen waarover het Bijzonder Fonds opgericht bij de wet van 28 december 1926 houdende de begroting van 's Landsmiddelen voor het dienstjaar 1927, artikel 2, beschikt op de dag van het in werking treden van deze wet worden overgemaakt aan de Steun- en Voorzorgskas ten behoeve van door arbeidsongevallen getroffen.

Art. 15.

Worden opgeheven :

1) Artikel 2 van de wet van 28 december 1926 houdende de begroting van 's Landsmiddelen voor het dienstjaar 1925;

de prévoyance et de secours. Elle prend cours le premier jour du mois qui suit celui pendant lequel l'intéressé introduit sa demande.

Les victimes atteintes d'une incapacité permanente de 30 % au moins qui bénéficiaient déjà d'une allocation payée par la Caisse précitée avant l'entrée en vigueur de la présente loi continueront d'office à en bénéficier. La rente viagère est mensuelle et payable par douzièmes.

Art. 11.

Le Roi détermine :

1) les personnes à qui en cas de décès d'un bénéficiaire d'une indemnité fixée par la présente loi, sont payés les termes échus et non payés de cette indemnité, l'ordre dans lequel ces personnes en bénéficieront ainsi que les formalités en vue de l'obtention des arrérages, de même que les délais dans lesquels la demande doit être introduite;

2) la portion de la rente viagère que la Commission d'assistance publique et le Fonds spécial d'allocations, peuvent exiger à titre de contribution aux frais d'hospitalisation;

3) les cas dans lesquels les paiements prévus par cette loi sont suspendus pour les bénéficiaires détenus ou internés dans des établissements de défense sociale ou dans des dépôts de mendicité, de même que la durée de la suspension.

Art. 12.

La rente viagère prévue par la loi n'est cessible ni saisissable que pour cause d'obligation alimentaire légale.

Art. 13.

Les charges découlant de l'application de cette loi sont financées par le produit d'une prime ou cotisation complémentaire pour l'indemnisation des accidents du travail, perçue par les assureurs-agrèés ou par le Fonds de garantie institué par l'article 18 de la loi relative à la réparation des dommages résultant des accidents du travail; par le produit d'une taxe spéciale à payer par les chefs d'entreprise dispensés de contribuer au Fonds de garantie précité et calculée sur le montant brut des salaires payés à l'ensemble de leur personnel; ainsi que par des donations et legs.

Le Roi fixe le montant de cette prime ou cotisation complémentaire, ou taxe spéciale ainsi que les modalités d'application et de perception. Les montants sont versés à la Caisse de prévoyance et de secours en faveur des victimes des accidents du travail.

Art. 14.

Les ressources dont, au jour de l'entrée en vigueur de la présente loi, dispose le Fonds spécial institué par la loi du 28 décembre 1926, contenant le budget des Voies et Moyens, pour l'exercice 1927, article 2, sont versées à la Caisse de prévoyance et de secours en faveur des victimes des accidents du travail.

Art. 15.

Sont abrogés :

1) L'article 2 de la loi du 28 décembre 1926, contenant le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1927;

2) De besluitwet van 4 september 1945 tot wijziging van sommige bepalingen der wet houdende de begroting van 's Landsmiddelen voor het dienstjaar 1957.

Art. 16.

De wet treedt in werking op 1 januari 1962.

13 juni 1961.

2) L'arrêté-loi du 4 septembre 1945, modifiant certaines dispositions de la loi contenant le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1957.

Art. 16.

La présente loi entrera en vigueur le 1er janvier 1962.

13 juin 1961.

G. VAN DEN DAELE,
J. POSSON,
N. DUVIVIER,
K. BLANCKAERT.
